

בגן של רבנו ז"ל

בגן של רבנו כנגד ג"ן פרשיות שבתורה, בעזרת השם יתברך נשתדל להכניסכם בגנו של רבנו, ולסיים על הסדר את כתביו של רבנו נחמן מברסלב ז"ל סימן אחר סימן כך שבסוף השנה הזאת תזכו לסיים, או אפילו בחלקם כתביו של רבנו ז"ל, השם יהיה בעזרכם ובעזרי

פרשת בא

קיצור ליקוטי מוהר"ן

סימן ה'

אות יב

הַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת וְהַרְהוּרִים רְעִים הֵם בְּחִינַת סֵטְרָא דְמוֹתָא בְּחִינַת חֲמִץ, וּבְשֵׁהַמַּחְשְׁבוֹת זְרוֹת הֵנ"ל רוֹדְפִים אַחַר הַמַּחַ לְכַנֵּס בּוֹ וְהָאָדָם גּוֹעֵר בָּהֶם וְעוֹשֶׂה מִצְוָה וּמְרִיבָה עִמָּהֶם וְאֵינוֹ מְנַיֵחַ אוֹתָם לְכַנֵּס לְתוֹךְ הַמַּחַ, עַל יְדֵי זֶה נִצּוֹל מִבְּחִינַת חֲמִץ סֵטְרָא. דְמוֹתָא וְזוֹכָה לְקַבֵּל מַחֲזִין גְּדוּלִים שֶׁהֵם בְּחִינַת מִצְוָה בְּחִינַת חַיִּים

אות יג

הַמַּחְלֶקֶת שֵׁשׁ בֵּין הַצְּדִיקִים הַשְּׁלָמִים הוּא גַם בֵּין רַק בְּשִׁבִיל זֶה בְּכַדֵּי לְגַרֵשׁ סֵטְרִין אַחֲרָנִין דְּלֹא יִתְקַרְבוּ לְמַשְׁכַּנְא דְּקַדְשָׁא, וְעַל בֵּין זֶה הַמַּחְלֶקֶת שְׂבִינֵיהֶם הוּא בְּחִינַת מִצְוָה הֵנ"ל

סימן ו'

אות א

צְרִיךְ כָּל אָדָם לְמַעַט בְּכָבוֹד עֲצָמוֹ וּלְהַרְבוֹת בְּכָבוֹד הַמְּקוֹם יִתְבַרַךְ וְלֹא יִהְיֶה רוֹדֵף אַחַר הַכָּבוֹד רַק יִבְרַח מִהַכָּבוֹד, וְאֵינוֹ הוּא זוֹכָה לְכָבוֹד אֶלְקִי וְאֵין. בְּנֵי אָדָם חוֹקְרִים עַל כְּבוֹדוֹ אִם הוּא רָאוּי אוֹ לֹא. אֲבָל מִ שְׂרוֹדֵף אַחַר הַכָּבוֹד אֵינוֹ זוֹכָה לְכָבוֹד אֶלְקִי, וְעַל בֵּין אֶפִּילוֹ כְּשֵׁשׁ לוֹ כְּבוֹד הַכָּל חוֹקְרִים וְדוֹרְשִׁים אַחֲרָיו וְשׂוֹאֲלִים מִי הוּא זֶה וְאֵינְהוּ שְׂחוֹלְקִים לוֹ כְּבוֹד הַזֶּה וְחוֹלְקִים עָלָיו, שְׂאוֹמְרִים שְׂאֵינוֹ רָאוּי לְכָבוֹד הַזֶּה

אות ב

עַל יְדֵי עֲנֻוָה זוֹכִים לְתִשְׁבּוּבָה, כִּי עַקֵר הַתִּשְׁבּוּבָה הִיא כְּשֵׁשְׁמַע בְּזִיווֹ יָדָם וְיִשְׁתַּק וְיִסְבֵּל בְּזִיווֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים עַל יְדֵי שְׂמֵרְגִישׁ שְׂפִלוּתוֹ וְקִטְנוּתוֹ וּפְגָמֵי הַמְּרָבִים, וּמִבֵּין שְׂבוֹדָאֵי רָאוּי לוֹ לְסַבֵּל הַבְּזִיווֹת הַבָּאִים עָלָיו. וּבְזֶה הוּא מְמַעַט הַדָּם שֶׁבְּחֻלְל הַשְּׂמָאֵלִי שְׂבָלָב וְזוֹבַח יִצְרוֹ הָרַע וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכָה לְכָבוֹד אֶלְקִי הֵנ"ל

אות ג

קָדָם הַתִּשְׁבּוּבָה עֲדִין אֵין לוֹ הֲוִיָה כְּאֵלוֹ עֲדִין לֹא נִתְהַוָּה בְּעוֹלָם כִּי טוֹב לוֹ שְׁלֹא נִבְרָא מִשְׁנַבְרָא. וּכְשֶׁבָא לְטַהֵר אֶת עֲצָמוֹ וְלַעֲשׂוֹת תִּשְׁבּוּבָה אֵז מִכֵּין אֶת עֲצָמוֹ שִׁיְהִיָּה לוֹ הֲוִיָה בְּעוֹלָם. עַל בֵּין תִּשְׁבּוּבָה הִיא בְּחִינַת אֲהִיָּה, הֵינֵנו אֲנָא וּמִיִּן לְמַהוּי כְּנ"ל

שיחות מוהר"ן

סימן: כב-כג

טוב מאד מי שזוכה להיות מקורב לצדיק אמיתי כי לעתיד לבוא כתיב (איוב ל"ח, י"ג): "לאחז בכנפות הארץ וינערו רשעים ממנה", שיאחו בכנפות הארץ וינער את הרשעים. אבל מי שהוא מקורב לצדיק אמיתי אזי יחזיק ויאחו עצמו בהצדיק ויהיה נשאר קיים ולא יהיה ננער עם הרשעים מאחר שיחזיק ויאחו עצמו בהצדיק:

ענה ואמר: הרחמנות של העולם הזה הכל רואין, ובשביל זה הכל רודפין אחר העולם הזה. כי רואין כשהאדם רעב וצמא וכיוצא קשה לו מאד ויש רחמנות גדול עליו. וכן מי שהולך ערום ויחף יש רחמנות גדול עליו. אבל מי שיש לו עיניים ורואה גודל הרחמנות שיש על הנשמות שבעולם הבא, כי שם בעולם הבא נמצאים בני אדם שהולכים ערומים ממש ואי אפשר לרחם עליהם כלל. כי בעולם הזה כשהאדם ערום בלא מלבוש אזי אפשר לקבץ נדבות עבורו ולעשות לו קאפטין. אבל בעולם הבא מי שהולך ערום אי אפשר לרחם עליו כלל. כי שם אין מועיל שום רחמנות כי איזה מלבוש הוא צריך? הלא הוא רק מלבוש של תורה ומצוות, ולזה אין מועיל שום רחמנות. אבל מי שזוכה להתקרב לצדיק אמיתי הוא יכול לרוץ להצדיק ולקחת אצלו איזה מלבוש להתלבש עצמו:

שוב שמעתי שיחתו הקדושה מעין זה, שאמר בעולם הבא מונחין כמה בני אדם בחוץ והם צועקים בקול מור, תנו לנו מה לאכול. ובאין אצלם ואומרים להם: הרי לכם אכילה ושתייה אכלו ושתו, והם משיבים לא לא, אין אנו צריכים אכילה זאת, רק אנו צריכים אכילה ושתייה של תורה ועבודה. וכן מונחים כמה בני אדם ערומים בחוץ והם צועקים גם כן מאד: תנו לנו כמה להתכסות. ובאין אצלם ואומרים: הרי לכם מלבושים, והם משיבים: לא, אין אלו מלבושים נצרכים לנו כלל. רק אנו צריכים מצוות ומעשים טובים להתלבש בהם: ענה ואמר: אשרי מי שזוכה לאכל כמה פרקים משניות ולשתות אחר כך איזה קפיטליך תהלים, ולהתלבש באיזה מצוות:

שבחי מוהר"ן

סדר הנסיעה שלו לארץ ישראל
אות - 1

וכאשר שמעה אשתו [שרוצה לנסוע לא"י] זאת שלחה בתה אליו לשאול אותו איך אפשר לו להניח אותם, מי יפרנסם. והשיב כך: את תסעי למחותנך, אחותך הגדולה ייקח אחד אותה להיות בביתו משרתת קטנה שקורין ניאנקע, אחותך הקטנה ייקח אחד אותה לביתו מצד רחמנות. ואמך תהיה משרתת קעכין, וכל מה שבביתי אמכר הכל על הוצאת הדרך.

וכאשר שמעו זאת בני ביתו געו כולם בבכיה ובכו כמה ימים. ולא היה לו שום רחמנות עליהם ואמר כי לא סגי בלאו הכי יהיה איך שיהיה הוא ייסע בודאי, כי רובו כבר הוא שם ומעוטא בתר רובא אזלא. ואמר: "אני רוצה לנסוע לארץ ישראל ואני יודע גדל המניעות והעייכובים שיהיו לי על זה בלי שעור וערך. אך כל זמן שהנשמה בקרבי, כל זמן שיהיה לי רוח חיים באפי אמסר נפשי ואסע בכל כחי לשם, וכל עוד נפשי בי אסע לשם. (שמואל א ג יח): "וה' הטוב בעיניו יעשה":

אות: מב-מד

השתכחות הנפש

אות כח

אמר אם היה האדם זוכה לשמע השירות והתשבחות של העשבים, איך כל עשב ועשב אומר שירה להשם יתברך בלי שום פניה וכלי שום מחשבת חוץ כלל. כמה יפה ונאה כששומעין את השירה שלהם ועל בן טוב מאד ביניהם לעבד את השם ביראה (ואמר בזה הלשון סע איז זעהר גיט פרום צו זיין צוישין זייא) ולהתבודד על פני השדה בין גדולי הארץ ולשפך שם שיחתו לפני השם יתברך באמת, ועין עוד בהשיחות סימן רכ"ו שאמר גם בן, שטוב יותר שהתבודדות יהיה מחוץ לעיר במקום עשבים כנ"ל כי העשבים גורמים שייתעורר הלב

אות כט

אמר צריך כל אדם לצעק להשם יתברך ולשא לבו אליו יתברך, כאלו הוא באמצע הים תלוי על חוט השערה ורוח סערה סוער עד לב השמים עד. שאין יודעין מה לעשות וכמעט שאין פנאי אפלו לצעק אבל באמת בודאי אין לו עצה למנוס כי אם לשא עיניו ולבו להשם יתברך ולצעק אליו יתברך וכך צריכין בכל עת להתבודד ולצעק להשם יתברך כי האדם בספנה גדולה מאד בזה העולם כאשר יודע כל אחד בנפשו

אות ל:

פעם אחת עמדתי לפניו והוא זכרונו לברכה, היה מנח על מטתו ונזרקו דבורים אלו מתוך פיו הקדוש ואמר בזה הלשון: דער עיקר איז [העקר זה] מבטן. שאול שזעתי ועין בספר "עלים לתרופה", שמביא שם הדבור הזה, וכתב שם בזה הלשון: וכל אחד נופל בדעתו כל כך, עד שנדמה לו כאלו עליו לא נאמר זאת, כאלו ירד יותר מבטן שאול חס ושלום, וכאלו אין בכחו לצעק עוד, וכאלו כבר צעק הרבה מאד ואינו מועיל לו, ועוד דחיות הרבה כאלה וכאלה ובאמת לא בן הוא, פי אני יודע האמת, שהוא זכרונו לברכה, בן בכל דבריו גם כן.

ליקוטי עצות

ערך אמת ואמונה

מו. וכן להיפך, חס ושלום, צריך להזהר מאד שלא להוציא מפיו איזה דיבור של כפירה ואפיקורסות, חס וחלילה, אפילו בדרך ליצנות, דהיינו שבלבו הוא מאמין, רק שאומר דיבור זה של כפירה בשם אחר ומתלוצץ ממנו, גם זה הוא איסור גדול כי מזיק לאמונה, כי על השם יתברך ברוך הוא אסור לומר דברי הלצות אפילו בדרך שחוק.

מו. וצריך להזהר מאד שלא להביט כלל בספרים המדברים מחקירות, כי הם מזיקים ופוגמין מאד את האמונה הקדושה. וכבר מבואר זה בכמה מקומות, אך צריך לכפול כמה פעמים אזהרה זאת לבל יאבד עולמו כרגע, חס ושלום.

מח. טוב יותר להאמין אפילו בשטותים ושקרים כדי להאמין גם בהאמת, מלכפור בכל, חס ושלום, דהיינו לכפור בשטותים ושקרים ועל ידי זה נעשה הכל ליצנות אצלו וכופר גם בהאמת

ואפילו מי שנפל, חס ושלום, מאד מאד ומונח בשאול תחתיות, חס ושלום, אף על פי כן יש לו תקווה גדולה על ידי הצדיק הגדול האמתי, כי על ידו יכולין הכל לקבל חיות מהקדושה בכל מקום שהם, על כן באמת אין שום ייאוש בעולם כלל. ואיך שהוא אפילו אם נפל למקום שנפל, רחמנא לצלן, אף על פי כן מאחר שמחזק את עצמו במה שהוא, עדיין יש לו תקווה לשוב ולחזור אליו יתברך. והעיקר הוא "מבטן שאול שוועתי", כי גם צעקה משאול תחתיות אינה נאבדת לעולם, ויצעק ויצעק ולא יתייאש עצמו מן הצעקה לעולם, רק יצעק ויתחנן לפני השם יתברך תמיד יהיה איך שיהיה, עד ישיקף וירא ה' משמים.

אפילו בשאול תחתיות יכולים להיות סמוכים אליו יתברך.

אם אתה מאמין שיכולין לקלקל, תאמין שיכולין לתקן.

עד כאן ההקדמה מכאן מתחיל שוב מסימן א

אות: א

לפעמים יש אדם שכבר הוא אצל הפתח של הקדושה והוא חוזר לאחוריו, מחמת שמתגבר אז עליו הסטרא אחרא, והבעל דבר בהתגברות גדול מאד, רחמנא לצלן, ואין מניחין אותו לכנוס לתוך הפתח, ועל ידי זה הוא נופל בדעתו וחוזר לאחור לגמרי, חס ושלום, כי כן דרך הבעל דבר והסטרא אחרא כשרואין, שהאדם סמוך ממש לשערי הקדושה וכמעט שיכנס, אזי הם מתפשטים עליו בהתגברות גדול מאד, רחמנא לצלן, על כן צריכין אז התחזקות גדול נגדם לעמוד על עמדו ולבלי להניח את מקומו ולבלי להשיגח על הנפילות והירידות והבלבולים שעוברין עליו, רק להתחזק מאד להתגבר עליהם ולעשות מה שיוכל בעבודת השם. וברבות הימים והשנים יכנס לבטח בעזרתו יתברך לתוך שערי הקדושה, כי השם יתברך מלא רחמים ורוצה בעבודתו מאד. ודע, שכל התנועות וההעתקות שהאדם ניתק ונעתק בכל פעם איזה מעט מן גשמיותו לעבודתו יתברך כולם מתקבצים ומתחברים ונתקשרין ובאים לעזרתו בעת הצורך, דהיינו כשיש, חס ושלום, איזה דחק ועת צרה, חס ושלום. ודע, שיש אילן שגדלים עליו עלים שכל עלה צריך להיות גדל מאה שנים ומסתמא באלו המאה שנים בודאי עובר עליו מה שעובר, ואחר כך בסוף המאה שנים הוא יורה בקול גדול כמו קנה שרפה שקורין אורמטיע, והנמשל מובן ממילא.

ספר המידות

ספר המידות - ערך אמונה

מב. לא חרבה ירושלים אלא בשביל שחללו את השבת, ובטלו קריאת שמע, שחרית וערבית, ובטלו תינוקות של בית רבן, ולא היה להם בשת פנים זה מזה, והשוו קטן וגדול, גם לא הוכיחו זה את זה, גם בזה תלמידי חכמים, גם פסקו ממנה אנשי אמונה: מג. אין ירושלים נפדית אלא בצדקה: מד. מלחמה אתחלתא דגאולה הוא: